

Sophie Reinders

Eeuwige leeshonger

In het oude stadshart van Amersfoort wonen Sophie Reinders (24) en haar vriend Patrick in een ruim bemeten appartement. Toch ziet het ernaar uit dat ze binnenkort op zoek moeten naar iets groters. Want waar is er ruimte voor *nóg* een boekenkast?

Tekst: Femke Essink

Beeld: Inez braber

Eigenlijk is 'boekenwand' een toepasselijker woord voor het gevaarte dat opdoemt als ik de woonkamer binnenkom. Eén ding is duidelijk: Sophie leest veel. 'Boven hebben we er nog zo een,' verzekert ze me, 'daar staan de studieboeken, buitenlandse literatuur en secundaire werken. Hier beneden staat de Nederlandse literatuur.'

Een blik op je wand leert me dat je alfabetisch ordent, dat proza de voorkeur heeft boven poëzie, dat je streeft naar volledigheid en dat je opvallend veel historische literatuur hebt. Zit ik er ver naast?

'Ik hou het meest van proza en ik heb inderdaad last van een lichte verzameldrift. Een stelselmatig oeuvrelezer ben ik niet, maar als ik een schrijver echt goed vind, wil ik wel alles hebben. Bij iemand als Dimitri Verhulst of Arnon Grunberg is dat makkelijk: zodra er iets nieuws verschijnt, schaf ik dat aan. Het eerste oeuvre dat ik compleet had, was dat van W.F. Hermans. Zijn *Uit talloos veel miljoenen* vind ik geweldig. Het is ontzettend grappig: Sita probeert wanhopig een kinderboek te schrijven, maar begrijpt niet dat je een beertje dan geen bier kunt laten drinken. Maar het is ook een beetje schrijnend, het geeft zo mooi weer hoe tragisch de mensheid kan zijn. Verder is moderne letterkunde oververtegenwoordigd, maar ik vind historische literatuur van Hooft of Huygens minstens zo leuk. Vooral de Gouden Eeuw is zo'n rijke periode. Er werd destijds veel in opdracht geschreven, bijvoorbeeld ter ere van de voltooiing van een nieuw stadhuis, waardoor de samenleving van toen er continu doorheen schijnt. Bij historische literatuur zie je dat beter dan bij literatuur van nu, omdat je daar zelf middenin zit.'

Ik zie ook titels staan waar veel literatuurcritici hun neus voor ophalen. Wat komt jouw boekenkast niet in?

'Er is niets dat ik per definitie niet lees. Ik lees Vondel en Reve, maar Heleen van Royen staat er ook. Ik lees Safran Foer en Roth, maar ook Dan Brown. Als een boek controversie oproept, maakt dat me nieuwsgierig, wil ik weten waar de ophef over gaat. Als iets een hype is, kan ik pas oordelen als ik het zelf gelezen heb. In principe lees ik alles.'

Waar heb je dit bezit vergaard: bij de Scheltema of in obscure boekhandeltjes?

'Het liefst koop ik tweedehands boeken. Ezelsoren, kleine krabbeltjes in de kantlijn of een sigarenlucht geeft ze een geschiedenis. Bij De Slegte en Kok vind je de mooiste dingen, zoals een jaargang *Groot Nederland* uit 1940. Maar ook van *Godenslaap*, de nieuwste Erwin Mortier, stonden daar na een maand al vier exemplaren op de plank. Dat boek is amper een halfjaar uit! Zulke dingen begrijp ik niet, ik zou nooit een boek wegdoen. Als iets me is bijgebleven, dan wil ik dat terug kunnen lezen. Anderhalf jaar geleden brandde de kerk hiernaast af, en even dreigde ons huis mee te gaan. Ik stond al klaar om mijn boeken uit het raam te gooien. Het gaat niet om de materiële waarde, ik heb weinig echt kostbare uitgaven. Maar hier staat tien jaar aan verjaardagen, Sinterklaas en het afstruinen van krakende antiquariaten. Mijn hele ontwikkeling zit in deze kasten.'

Wat heeft jouw leeswoede aangewakkerd?

'Ik weet nog goed dat ik in groep 5 *Oorlogswinter* van Jan Terlouw las. Daar is mijn leeshonger begonnen. Op de middelbare school had ik een geweldige docente Nederlands die ons *Grassprietjes* liet lezen, en Vestdijks *Terug tot Ina Damman*. Dit boek heeft me toen mateloos ontroerd: hoe Anton Wachter in zijn hoofd de betekenis van zijn verliefdheid buitenproportioneel opblaast, dat is zo herkenbaar beschreven. Ik besloot Nederlands te gaan studeren omdat ik meer, maar vooral *béter* wilde leren lezen. In dat opzicht is de bachelor soms een teleurstelling geweest: we hebben relatief weinig primaire werken gelezen. Terwijl ik denk dat juist je basis goed moet zijn om bijvoorbeeld intertekstualiteit te signaleren en een fatsoenlijke interpretatie te schrijven. Daarvoor moet je toch meters maken.'

Waarom blijft lezen altijd leuk?

'Als ik één drijfveer zou moeten noemen, dan is het bewondering. Goede schrijvers zijn *zó* vindingrijk. Neem *Publieke werken* van Thomas Rosenboom: dat is een gestileerd werk, waar veel onderzoek aan vooraf is gegaan, en tegelijk verdrink je als lezer in de beklemmende spanning. Of *Siegfried*, van Harry Mulisch. Je moet maar op het idee komen: wat als Hitler een zoon had? Stiekem denk ik dan: had ik het zelf maar bedacht. ■